

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 31 mei 2017
(OR. en)

9479/17

**Interinstitutioneel dossier:
2016/0363 (COD)**

EF 102
ECOFIN 433
DRS 31
CODEC 872

NOTA

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	Comité van permanente vertegenwoordigers/de Raad
Betreft:	Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de rang van ongedekte schuldinstrumenten in de insolventierangorde (eerste lezing) = Compromisvoorstel van het voorzitterschap

Voor de delegaties gaat hierbij de definitieve compromistekst van het voorzitterschap voor het Coreper over bovengenoemd voorstel van de Commissie.

2016/0363 (COD)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**tot wijziging van Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de
rang van ongedekte schuldinstrumenten in de insolventierangorde**

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank¹,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité²,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

¹ PB C , , blz. .

² PB C , , blz. .

1) De Raad voor financiële stabiliteit (FSB) publiceerde op 9 november 2015 de Total Loss-Absorbing Capacity (TLAC) Termsheet, die door de G-20 werd bekrachtigd in november 2015 (hierna "TLAC-norm"). Doel van de TLAC-norm is ervoor te zorgen dat mondiaal systeem-relevante banken (G-SIB's), die in het regelgevingskader van de Unie als mondiaal systeem-relevante instellingen (MSI's) worden gedefinieerd, "de verliesabsorptie- en herkapitalisatie-capaciteit aanhouden die nodig is om ervoor te zorgen dat, bij afwikkeling en onmiddellijk daarna, de kritieke functies kunnen worden voortgezet zonder dat het geld van de belastingbetaler (openbare middelen) of de financiële stabiliteit in gevaar komt". In haar mededeling van 24 november 2015³ heeft de Commissie toegezegd dat zij vóór het einde van 2016 een wetgevingsvoorstel zou indienen om ervoor te zorgen dat de TLAC-norm kan worden uitgevoerd binnen de internationaal overeengekomen termijn van 2019.

³ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, de Europese Centrale Bank, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's "Naar de voltooiing van de bankenunie", COM(2015) 587 final van 24.11.2015.

2) Voor de invoering van de TLAC-norm in de Unie moet rekening worden gehouden met het bestaande instellingsspecifieke minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva ("MREL"), dat van toepassing is op alle instellingen in de Unie als bedoeld in Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad⁴. Aangezien TLAC en MREL hetzelfde doel nastreven, namelijk ervoor zorgen dat instellingen in de Unie voldoende verliesabsorptie- en herkapitalisatiecapaciteit hebben, moeten de twee vereisten complementaire elementen van een gemeenschappelijk kader zijn. Op operationeel vlak stelde de Commissie voor dat het geharmoniseerde minimumniveau van de TLAC-norm voor MSI's ("TLAC-minimumvereiste") in de Unie-wetgeving zou worden opgenomen door wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad⁵, terwijl de instellingsspecifieke opslagfactor voor MSI's en het instellingsspecifieke vereiste voor niet-MSI's zouden worden gerealiseerd door middel van gerichte wijzigingen van Richtlijn 2014/59/EU en Verordening (EU) nr. 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad⁶. De desbetreffende bepalingen van deze richtlijn met betrekking tot de rang van ongedekte schuldinstrumenten in de insolventierangorde zijn complementair met die in de bovengenoemde onderdelen van wetgeving en in Richtlijn 2013/36/EU⁷.

⁴ Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012 (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190).

⁵ Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1).

⁶ Verordening (EU) nr. 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 juli 2014 tot vaststelling van eenvormige regels en een eenvormige procedure voor de afwikkeling van kredietinstellingen en bepaalde beleggingsondernemingen in het kader van een gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme en een gemeenschappelijk afwikkelingsfonds en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1093/2010 (PB L 225 van 30.7.2014, blz. 1).

⁷ Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338).

3) De lidstaten moeten ervoor zorgen dat instellingen voldoende verliesabsorptie- en herkapitalisatiecapaciteit hebben om te verzekeren dat de absorptie van verliezen en herkapitalisatie soepel en snel verlopen met een minimale impact op de financiële stabiliteit en de belastingbetalers. Dit moet worden bereikt door voortdurende naleving door instellingen van het TLAC-minimumvereiste, dat in Unierecht zal worden omgezet bij wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013, en het vereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva, als vastgesteld in Richtlijn 2014/59/EU.

4) Krachtens de TLAC-norm, die in Unierecht zal worden omgezet bij wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013, moeten MSI's voldoen aan het TLAC- minimumvereiste, met bepaalde uitzonderingen, met achtergestelde passiva die bij insolventie in rangorde onder passiva komen die van de TLAC zijn uitgesloten ("achterstellingsvereiste"). Krachtens de TLAC-norm moet achterstelling worden verwezenlijkt door middel van de rechtsgevolgen van een overeenkomst ("contractuele achterstelling"), de wetgeving van een bepaald rechtsgebied ("wettelijke achterstelling") of een bepaalde bedrijfsstructuur ("structurele achterstelling"). Indien Richtlijn 2014/59/EU zulks voorschrijft, moeten onder die richtlijn vallende instellingen aan hun ondernemingsspecifieke vereiste voldoen met achtergestelde passiva, om het risico op juridische betwistingen waarbij schuldeisers zouden aanvoeren dat hun verliezen bij afwikkeling hoger zijn dan de verliezen die zij onder normale insolventieprocedures zouden lijden (beginsel dat geen enkele crediteur slechter af mag zijn) zo klein mogelijk te houden.

5) Een aantal lidstaten heeft de rangorde bij insolventie van ongedekte schuld van hogere rang in zijn nationale insolventierecht gewijzigd, of is daar momenteel mee bezig, om zijn instellingen in staat te stellen eenvoudiger aan het achterstellingsvereiste te voldoen en aldus afwikkeling te vergemakkelijken.

6) De tot dusver vastgestelde nationale voorschriften lopen sterk uiteen. Het ontbreken van geharmoniseerde Unieregels leidt tot onzekerheid voor uitgevende instellingen en investeerders en zou de toepassing van het instrument van bail-in voor grensoverschrijdende instellingen moeilijker kunnen maken. Dit kan ook leiden tot verstoringen van de concurrentie op de interne markt, aangezien de kosten voor instellingen om te voldoen aan het achterstellingsvereiste en de kosten die beleggers op zich nemen bij de aankoop van door instellingen uitgegeven schuldinstrumenten, aanzienlijk kunnen verschillen binnen de Unie.

7) In zijn verslag over de bankenunie riep het Europees Parlement de Commissie op voorstellen in te dienen om de juridische risico's van vorderingen op basis van het beginsel dat geen enkele crediteur slechter af mag zijn, verder terug te dringen, en in zijn conclusies van 17 juni 2016⁸ verzocht de Raad de Commissie te komen met een voorstel voor een gemeenschappelijke aanpak van de bankcrediteurenrangorde met het oog op meer rechtszekerheid in geval van afwikkeling.

8) Het is dan ook noodzakelijk de grote belemmeringen voor de werking van de interne markt uit de weg te ruimen, de verstoringen van de mededinging ten gevolge van het ontbreken van geharmoniseerde Unieregels over de rangorde van schuldenaars van banken te voorkomen en ervoor te zorgen dat dergelijke belemmeringen en verstoringen zich in de toekomst niet meer voordoen. Derhalve moet als passende rechtsgrond voor deze richtlijn artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) gelden, zoals geïnterpreteerd in overeenstemming met de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie.

⁸ Conclusies van de Raad van 17 juni 2016 over een routekaart voor de voltooiing van de bankenunie: http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/6/47244642837_en.pdf

9) Om de kosten voor de naleving van het achterstellingsvereiste en eventuele negatieve gevolgen voor de financieringskosten tot een minimum te beperken, moet deze richtlijn de lidstaten de mogelijkheid bieden om waar passend de bestaande categorie te behouden van gewone ongedekte schuld van hogere rangorde die voor instellingen minder duur is om uit te geven dan andere achtergestelde passiva. Om de afwikkelbaarheid van instellingen te bevorderen, moet deze richtlijn de lidstaten evenwel verplichten tot de invoering van een nieuwe categorie "niet-preferente" schuld van hogere rangorde, die bij insolventie in rangorde voor eigenvermogens-instrumenten en andere achtergestelde passiva dan aanvullende tier 1- en tier 2-instrumenten komen, maar na andere passiva van hogere rang. Onverminderd andere mogelijkheden in de TLAC-norm om aan de achterstellingsvereiste te voldoen, moeten instellingen de vrijheid behouden om schuld uit te geven in beide categorieën, de categorie met een hogere rangorde en de "niet-preferente" categorie met een hogere rangorde, maar alleen de "niet-preferente" categorie met een hogere rangorde mag worden aangewend om te voldoen aan het achterstellingsvereiste. Dit moet het voor instellingen mogelijk maken om voor hun financiering of om andere operationele redenen gebruik te maken van de minst dure gewone schuld van hogere rangorde wanneer zij schuld in de nieuwe "niet-preferente" categorie van hogere rangorde uitgeven om financiering te verkrijgen terwijl zij aan de achterstellingsvereiste voldoen. De lidstaten moeten de mogelijkheid krijgen meerdere categorieën voor gewone ongedekte schuld van hogere rangorde in het leven te roepen, mits zij ervoor zorgen dat uitsluitend de niet-preferente categorie schuldinstrumenten van hogere rangorde aangewend mag worden om aan het achterstellingsvereiste te voldoen.

10) Om te garanderen dat de nieuwe categorie "niet-preferente" schuldinstrumenten van hogere rangorde aan de toelaatbaarheidscriteria als omschreven in de TLAC-norm en in Richtlijn 2014/59/EU voldoet, en aldus de rechtszekerheid te vergroten, moeten de lidstaten ervoor zorgen dat deze schuldinstrumenten een oorspronkelijke contractuele looptijd van ten minste één jaar hebben, geen derivaten zijn en geen derivaten omvatten, en dat de desbetreffende contractuele documentatie met betrekking tot de uitgifte uitdrukkelijk melding maakt van hun rangorde in een normale insolventieprocedure. Met name schuldinstrumenten met variabele rente die zijn afgeleid van een algemeen gebruikte referentierente, zoals Euribor of Libor, mogen niet louter vanwege dit kenmerk aangemerkt worden als schuldinstrumenten die derivaten omvatten. Deze richtlijn mag geen afbreuk doen aan mogelijke plichten krachtens nationale wetgeving tot registratie van schuldinstrumenten in het ondernemingsregister voor passiva van de uitgevende instelling, dit met het oog op vervulling van de voorwaarden voor niet-preferentiële schuldinstrumenten van hogere rangorde als bedoeld in deze richtlijn.

11) Om de rechtszekerheid voor investeerders te vergroten, moeten de lidstaten ervoor zorgen dat gewone schuldinstrumenten van hogere rangorde en andere ongedekte gewone passiva van hogere rangorde dan schuldinstrumenten in hun nationale insolventiewetten een hogere prioriteit krijgen dan de nieuwe categorie "niet-preferente" schuldinstrumenten van hogere rangorde. De lidstaten moeten er ook voor zorgen dat de nieuwe categorie "niet-preferente" schuldinstrumenten van hogere rangorde een hogere prioriteit krijgt dan die van eigenvermogensinstrumenten en andere achtergestelde passiva dan aanvullende tier 1- en tier 2-instrumenten.

12) Aangezien de doelstellingen van deze richtlijn, namelijk geharmoniseerde regels voor de rangorde bij insolventie van ongedekte schuldinstrumenten vaststellen met het oog op de toepassing van het Uniekader voor herstel en afwikkeling, niet voldoende door de lidstaten alleen kunnen worden verwezenlijkt en derhalve, gezien de omvang van de maatregelen, beter op het niveau van de Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Unie overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken. In het bijzonder mag deze richtlijn geen afbreuk doen aan andere mogelijkheden die in de TLAC-norm worden geboden om te voldoen aan de achterstellingsvereiste.

13) Het verdient aanbeveling dat de wijzigingen in Richtlijn 2014/59/EU overeenkomstig deze richtlijn worden toegepast op ongedekte vorderingen die voortvloeien uit schuldinstrumenten die zijn uitgegeven op of na de datum van toepassing van deze richtlijn. Met het oog op de rechtszekerheid en om de overgangskosten zo veel mogelijk te beperken, moeten de lidstaten ervoor zorgen dat de rangorde bij insolventie van alle uitstaande ongedekte vorderingen die voortvloeien uit schuldinstrumenten die instellingen vóór die datum hebben uitgegeven, wordt geregeld door de wetten van de lidstaten zoals vastgesteld op 31 december 2016. Voor zover bepaalde nationale wetten zoals vastgesteld op 31 december 2016 reeds beoogden instellingen de mogelijkheid te geven om achtergestelde passiva uit te geven, kunnen alle of een deel van de uitstaande ongedekte vorderingen die voortvloeien uit schuldinstrumenten die zijn uitgegeven vóór de datum van toepassing van deze richtlijn, bij insolventie dezelfde rangorde hebben als de "niet-preferente" schuldinstrumenten van hogere rangorde die onder de voorwaarden van deze richtlijn zijn uitgegeven. Daarnaast kunnen de lidstaten, na 31 december 2016 en vóór de datum van inwerking-treding van deze richtlijn, hun nationale wetgeving betreffende de rangorde in een normale insolventieprocedure van ongedekte vorderingen die voortvloeien uit schuldinstrumenten die zijn uitgegeven na de datum van toepassing van die wetten, aanpassen om te voldoen aan de in deze richtlijn neergelegde voorwaarden. In dat geval mogen alleen de ongedekte vorderingen die voortvloeien uit de schuldverplichtingen die vóór de toepassing van die nieuwe nationale wetten zijn uitgegeven, blijven vallen onder de wetten van de lidstaten zoals vastgesteld op 31 december 2016.

14) Deze richtlijn mag de lidstaten niet beletten om te bepalen dat deze richtlijn van toepassing moet blijven wanneer de uitgevende entiteiten niet langer onderworpen zijn aan het afwikkelingskader van de Unie vanwege met name desinvestering van hun krediet of investeringsactiviteiten met een derde.

15) Deze richtlijn harmoniseert de rangorde volgens de normale insolventieprocedure van ongedekte vorderingen die voortvloeien uit schuldinstrumenten, en heeft geen betrekking op de rang van deposito's bij insolventie buiten de bestaande toepasselijke bepalingen van Richtlijn 2014/59/EU. Deze richtlijn doet derhalve geen afbreuk aan de nationale wetten van de lidstaten betreffende de normale insolventieprocedure die betrekking hebben op de rang van deposito's bij insolventie die niet is geharmoniseerd door Richtlijn 2014/59/EU. Uiterlijk op [datum - 3 jaar na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn] evalueert de Commissie de toepassing van Richtlijn 2014/59/EG met betrekking tot de rang van deposito's bij insolventie en beraadt zij zich over de noodzaak van eventuele verdere wijzigingen daarvan.

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijzigingen van Richtlijn 2014/59/EU

1. In artikel 2, lid 1, wordt punt 48 vervangen door:

"48. 'schuldinstrumenten':

- i) voor de toepassing van artikel 63, lid 1, punten g) en j), obligaties en andere vormen van overdraagbare schuld, instrumenten die een schuld creëren of erkennen en instrumenten die recht geven op het verwerven van schuldinstrumenten; en
- ii) voor de toepassing van artikel 108, obligaties en andere vormen van overdraagbare schuld en instrumenten die een schuld creëren of erkennen."

2. Artikel 108 wordt vervangen door:

"Artikel 108

Rang in de insolventierangorde

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat in hun nationale, op normale insolventieprocedures toepasselijk recht:

a) de volgende onderdelen een gelijke rangorde hebben die voorrang heeft op vorderingen van gewone concurrente schuldeisers:

i) het gedeelte van in aanmerking komende deposito's afkomstig van natuurlijke personen en van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen dat het in artikel 6 van Richtlijn 2014/49/EU bepaalde dekkingsniveau overschrijdt;

ii) deposito's afkomstig van natuurlijke personen en van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen die in aanmerking komende deposito's zouden zijn indien zij niet waren verricht in zich buiten de Unie bevindende bijkantoren van in de Unie gevestigde instellingen.

b) de volgende onderdelen een gelijke rangorde hebben die voorrang heeft op de onder a) bepaalde rangorde:

i) gedekte deposito's;

ii) depositogarantiestelsels die middels subrogatie in de rechten en verplichtingen van de gedekte deposanten getreden zijn, bij insolventie.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat ten aanzien van de entiteiten bedoeld in artikel 1, lid 1, punten a), b), c) en d), gewone ongedekte vorderingen in hun nationale op normale insolventieprocedures toepasselijke recht een hogere rangorde hebben dan die van ongedekte vorderingen die voortvloeien uit schuldinstrumenten welke aan de volgende voorwaarden voldoen:
 - a) de oorspronkelijke contractuele looptijd van de schuldinstrumenten bedraagt ten minste één jaar;
 - b) het zijn geen derivaten en ze omvatten geen derivaten; en,
 - c) de desbetreffende contractuele documentatie en, in voorkomend geval, het prospectus met betrekking tot de uitgifte ervan maken uitdrukkelijk melding van de lagere rang krachtens dit lid.
3. De lidstaten dragen er zorg voor dat ongedekte vorderingen die voortvloeien uit schuldinstrumenten die aan de voorwaarden in lid 2, punten a), b) en c), voldoen, in hun nationale op normale insolventieprocedures toepasselijke recht een hogere rangorde hebben dan die van vorderingen die voortvloeien uit de instrumenten bedoeld in artikel 48, lid 1, punten a) tot en met d).
4. Onverminderd de leden 5 en 6 dragen de lidstaten er zorg voor dat hun nationale op normale insolventieprocedures toepasselijke recht zoals vastgesteld op 31 december 2016, van toepassing is op de rang in normale insolventieprocedures van ongedekte vorderingen die voortvloeien uit schuldinstrumenten uitgegeven door entiteiten bedoeld in artikel 1, lid 1, punten a), b), c) en d), vóór de datum van inwerkingtreding van maatregelen krachtens nationaal recht tot omzetting van *[titel van deze richtlijn invoegen]*.

5. Indien een lidstaat, na 31 december 2016 en *voor de datum van inwerkingtreding van [titel van deze richtlijn invoegen]*, een nationale wet heeft vastgesteld met betrekking tot de rang in normale insolventieprocedures van ongedekte vorderingen die voortvloeien uit schuldinstrumenten die zijn uitgegeven na de datum van toepassing van die nationale wet, geldt lid 4 niet voor vorderingen die voortvloeien uit schuldinstrumenten die zijn uitgegeven na de datum van toepassing van die nationale wet, mits:

- a) die nationale wet bepaalt dat ten aanzien van de entiteiten bedoeld in artikel 1, lid 1, punten a), b), c) en d), gewone ongedekte vorderingen in normale insolventieprocedures een hogere prioriteit hebben dan die van ongedekte vorderingen die voortvloeien uit schuldinstrumenten welke aan de volgende voorwaarden voldoen:
 - i) de oorspronkelijke contractuele looptijd van de schuldinstrumenten bedraagt ten minste één jaar;
 - ii) het zijn geen derivaten en ze omvatten geen derivaten; en
 - iii) de desbetreffende contractuele documentatie en, in voorkomend geval, het prospectus met betrekking tot de uitgifte ervan maken uitdrukkelijk melding van de lagere rang krachtens dit lid;
- b) die nationale wet bepaalt dat ongedekte vorderingen die voortvloeien uit schuldinstrumenten die aan de voorwaarden bedoeld in punt a) van dit lid voldoen, in normale insolventieprocedures een hogere rangorde krijgen dan die van vorderingen die voortvloeien uit de instrumenten bedoeld in artikel 48, lid 1, punten a) tot en met d).

Op de datum van inwerkingtreding van maatregelen krachtens nationaal recht tot omzetting van *[titel van deze richtlijn invoegen]*, hebben de ongedekte vorderingen die voortvloeien uit schuldinstrumenten als bedoeld in punt b) dezelfde voorrang als bedoeld in de punten a), b) en c) van de leden 2 en 3.

6. Lidstaten die vóór 31 december 2016 een nationale wet met betrekking tot normale insolventieprocedures hebben vastgesteld waarbij ongedekte vorderingen die voortvloeien uit schuldinstrumenten die zijn uitgegeven door entiteiten als bedoeld in artikel 1, lid 1, punten a), b), c) en d), worden gesplitst in twee of meer verschillende rangorden, of waarbij de rangorde van ongedekte vorderingen die voortvloeien uit schuldinstrumenten wordt gewijzigd met betrekking tot alle andere gewone ongedekte vorderingen van dezelfde rang, kunnen bepalen dat schuldinstrumenten met de laagste rangorde tussen deze gewone ongedekte vorderingen dezelfde rangorde hebben als vorderingen die voldoen aan de voorwaarden als bedoeld in lid 2, punten a), b) en c), en lid 3.

Artikel 2

Omzetting

1. De lidstaten doen uiterlijk op *[18 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn]* de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.
- De lidstaten passen die bepalingen uiterlijk toe op de datum van inwerkingtreding in hun nationaal recht, hetgeen niet later plaatsvindt dan [18 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn].*
2. Wanneer de lidstaten de in lid 1 bedoelde bepalingen vaststellen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

- 2a. Lid 2 is niet van toepassing indien nationale maatregelen van lidstaten die reeds van kracht waren voor de inwerkingtreding van deze richtlijn, aan deze richtlijn voldoen. De lidstaten stellen de Commissie in dat geval daarvan in kennis.
3. De lidstaten delen de Commissie en de Europese Bankautoriteit de tekst mede van de belangrijkste bepalingen van nationaal recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 2a

Evaluatie

Uiterlijk op [datum - 3 jaar na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn] evalueert de Commissie de toepassing van artikel 108, lid 1, van Richtlijn 2014/59/EU. De Commissie beraadt zich met name over de noodzaak van eventuele verdere wijzigingen met betrekking tot de rang van deposito's bij insolventie. De Commissie legt hierover een verslag voor aan het Europees Parlement en de Raad.

Artikel 3
Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Artikel 4
Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement

Voor de Raad

De voorzitter

De voorzitter
